

[Alfred Jensen.]

orienteret, end de ellers vil være, når de kun sidder her i salen og modtager de oplysninger, der kommer gennem betænkninger og ordførertaler.

Desuden vil jeg gøre opmærksom på, at de besværligheder, der findes ved at efterleve grundlovens § 46, har den kommunistiske gruppe været opmærksom på, før vi kom så langt, som vi nu er. I forfatningskommissionen gjorde vor repræsentant, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, opmærksom på, at hvis man skulle have harmoni mellem det, der stod i forfatningen, og den praksis, der havde dannet sig ved behandlingen af tillægsbevillingsforslag, måtte der foretages en ændring af forfatningsforslaget, men såvidt jeg er orienteret, har man afvist enhver tanke i den retning; i hvert fald kom der jo ikke noget frem i forslagsform fra forfatningskommissionen, og det er jo derfor, vi har § 46 med paragraffens nuværende affattelse. Det er uholdbart, at man har en sådan bestemmelse i grundloven, som ikke efterleves af denne forsamling, der jo er den ypperste her i landet, og som skulle give det gode eksempel for landets borgere. Det forekommer mig også at være lidet tilfredsstillende og opbyggende, at den forsamling, som sidder og giver lovene og kræver af borgerne, at de skal efterleve lovene, ser stort på det, når det drejer sig om at opfylde grundlovens bud.

Mine bemærkninger betyder altså ikke, at vi vil vende os imod det foreliggende forslag til beslutning, men jeg kunne som sagt ønske, at der blev sagt lidt mere om de problemer, jeg her har rejst, og vi afventer altså en nærmere klargørelse.

Oluf Pedersen: Vi er imod, at man giver bevillinger, inden en sag har været gjort tilgængelig for offentligheden, og inden bevillingen er vedtaget her i tinget. I dag er forholdet det, at ministeren, når der er parlamentarisk dækning, kan bruge de offentlige midler, før de egentlig er bevilget. Nu hævdede det ærede medlem hr. Thestrup, at politisk flertal falder sammen med udvalgsflertal, men det er jo ikke rigtigt. Som bekendt har venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre flertal i finansudvalget, men ikke her i tinget; det er noget, de tror, men det passer jo ikke.

Dernæst er parlamentarisk dækning ikke tilstrækkelig; folkestyre er jo noget andet end flertalsstyre for lukkede døre.

Det er i denne forbindelse, man har talt om, at der burde være offentlige møder i finansudvalget. Det nåede man ikke frem til — og jeg vil i og for sig heller ikke gå ind for det — men vi nåede frem til, hvad jeg vil anerkende: at aktstykkerne nu kommer frem til underretning for tingets medlemmer og for pressen. Jeg forstår, at tingets formand vil være meget velvilligt indstillet overfor muligheden af, at en sag i en given situation kan komme frem til behandling her i tinget. Men det ideelle ville selvfølgelig være — og det var det, vi tilstræbte, men det er jo ikke det, der foreslås her — at bevillingerne var givet, inden man brugte pengene. Vi kan godt i dette forslag til beslutning se et skridt fremad imod målet, men vi mener ikke, at det, der her er fremkommet, er tilfredsstillende; vi må frem til, at man her i tinget bevilger pengene, inden de bruges, og skulle det ske, at man skulle vente lidt med at bruge så mange penge, ville vi i mange tilfælde hilse dette med så meget større tilfredshed.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Jeg vil gerne understrege det ærede medlem hr. Oluf Pedersens sidste bemærkning, som gik ud på, at det, der foreligger her, er forberedelsen af en del tekniske forbedringer, der skal føre os nærmere mod det mål, vi forsåvidt allesammen er enige om. At vi kunne have ønsket at være nået lidt længere frem i første omgang, er en ting for sig, og enhver må efter sin indstilling vurdere de tekniske vanskeligheder, vi har arbejdet med. Men om dette mål: at nå frem til en forenkling, en forenkling af en sådan karakter, at i virkeligheden alle afgørende bevillinger gives her i salen, derom er der ingen uenighed.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at han må have misforstået starten af udvalgets arbejde, hvis han mener, det var udvalget som sådant, der ville føre en drabelig krig imod finansudvalget. Jeg har i hvert fald under hele denne sags udvikling følt mig i nøjeste forståelse med finansudvalgets medlemmer og med finansudvalgets formand. Jeg ved ikke af, at vi har